

หลักเกณฑ์การกำหนดกรอบอัตรากำลัง

หลักการ

ด้วยมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า "ให้สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนดกรอบของตำแหน่ง อันดับเงินเดือนของตำแหน่ง และจำนวนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษานั้น รวมทั้งภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบของตำแหน่งและคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง การกำหนดตำแหน่งตามวรรคหนึ่งให้กำหนด คราวละสี่ปี โดยต้องคำนึงถึงควมมีประสิทธิภาพ ความไม่ซ้ำซ้อน ความประหยัด และต้องสอดคล้องกับ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด" และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขการต่อเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ "ข้อ ๕ ให้ สถาบันอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาจัดทำแผนอัตรากำลังระยะ ๔ ปี โดย กำหนดเกณฑ์และวิธีการในการวิเคราะห์ความต้องการคณาจารย์เป็นรายสาขาวิชาที่ชัดเจน และนำมา กำหนดจำนวนและคุณสมบัติของคณาจารย์ที่ต้องการเป็นรายสาขาวิชาเป็นรายปี ทั้งนี้ในการจัดทำแผน อัตรากำลังต้องสอดคล้องกับความจำเป็นตามยุทธศาสตร์และภารกิจ นโยบายของรัฐบาล แผนอุดมศึกษา แนวโน้มจำนวนนิสิต โครงสร้างตลาดแรงงาน ภาวะการเมืองงานท่าและการตงงานของบัณฑิต และคุณภาพ ในการจัดการศึกษาเป็นสำคัญประกอบกับในการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยต้องนำข้อมูลปริมาณ งานและอัตรากำลัง ไปใช้ประกอบการพิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

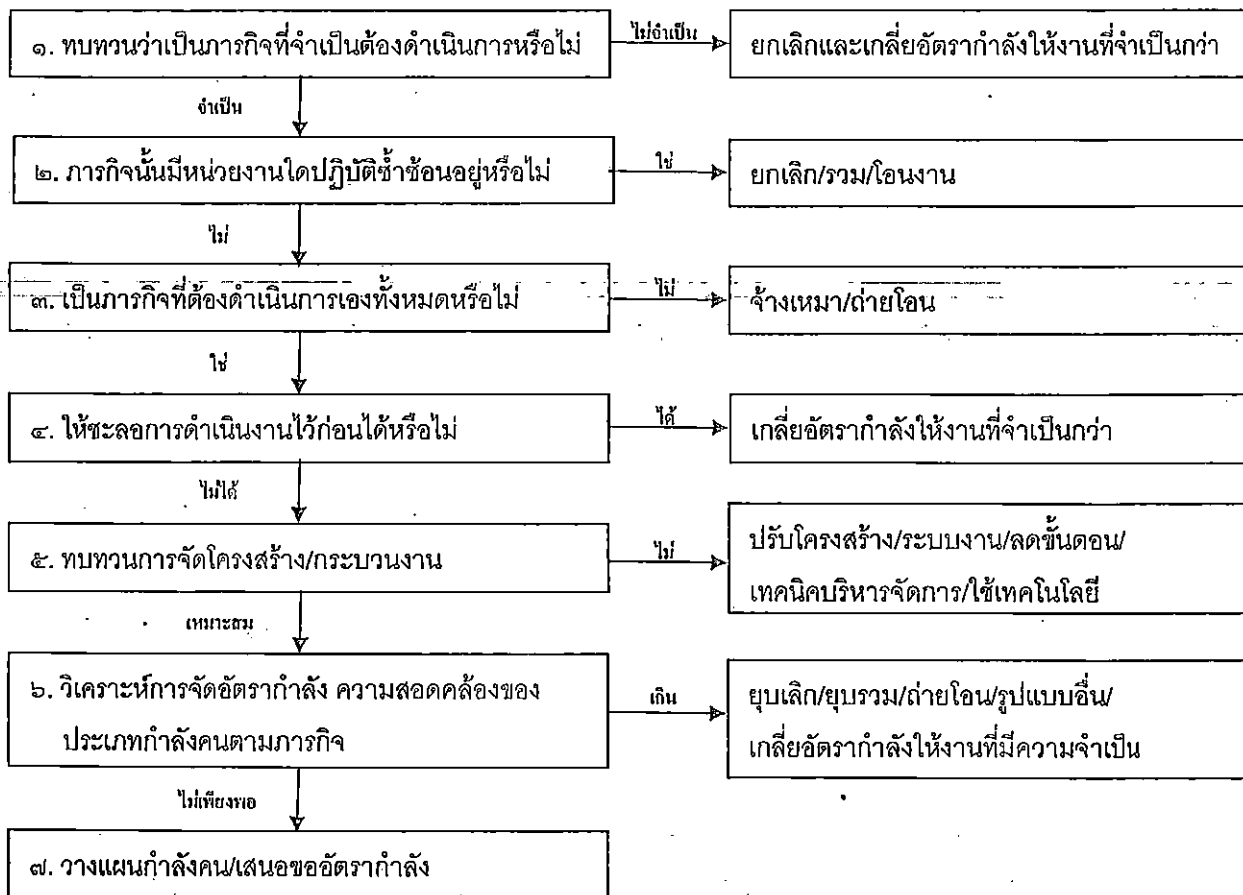
- ๑) การวางแผนอัตรากำลังทรัพยากรบุคคลในมหาวิทยาลัย
- ๒) การกำหนดขนาดกำลังคนที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- ๓) การพิจารณาจัดสรรอัตราร่างทุกประเภทเงินงบประมาณ
- ๔) การพิจารณาจัดสรรงบประมาณต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
- ๕) การพิจารณาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ได้แก่ การโอน การย้าย การเปลี่ยนตำแหน่ง การเปลี่ยนระดับตำแหน่ง การเปลี่ยนประเภทตำแหน่ง การยุบเลิก การเลื่อนตำแหน่ง การเตรียมคนเพื่อ ทดแทนตำแหน่งที่เกษียณอายุราชการ

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการกำหนดกรอบอัตรากำลัง (Effective Manpower Planning Framework)

๑. การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์และภารกิจองค์กร (Strategic objective)
๒. การวิเคราะห์ต้นทุนค่าใช้จ่ายของกำลังคน (Supply pressure)
๓. การวิเคราะห์กระบวนการและเวลาที่ใช้ (FTE : Full Time Equivalent)
๔. การวิเคราะห์จำนวนนิสิตเต็มเวลา (FTES : Full Time Equivalent Student)
๕. การวิเคราะห์ผลงานที่ผ่านมาเพื่อประกอบการกำหนดกรอบอัตรากำลัง (Driver)
๖. การวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นแบบ ๓๖๐ องศา และประเด็นต่างๆ (๓๖๐ Degree + Issue)
๗. การพิจารณาเปรียบเทียบกับกรอบอัตรากำลังขององค์กรอื่นๆ (Benchmark)

ขั้นตอนการจัดทำกรอบอัตราค่าจ้าง

๑. สํารวจภารกิจและอัตราค่าจ้างมีอยู่ในปัจจุบัน
๒. ตรวจสอบภารกิจตามข้อ ๑ โดยการวิเคราะห์ภารกิจและการใช้กำลังคน ดังนี้

๓. แยกภารกิจที่ได้ตาม ข้อ ๒ ออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ

- ๓.๑ ภารกิจหลัก หมายถึง งานตามกฎหมาย หรืองานกำหนดนโยบาย หรืองานที่ทำเพื่อความคงอยู่ขององค์กรตามบทบาทภารกิจของหน่วยงาน ผู้ปฏิบัติควรเป็นข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ประมาณร้อยละ ๙๐-๑๐๐ ที่เหลือเป็นพนักงานสัญญาจ้างระยะสั้นหรือจ้างเหมา
- ๓.๒ ภารกิจรอง หมายถึง งานที่ทำเพื่อสนับสนุนภารกิจหลัก หรือการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้ปฏิบัติควรเป็นข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ประมาณร้อยละ ๕๐-๗๕ ที่เหลือเป็นพนักงานสัญญาจ้างระยะสั้นหรือจ้างเหมา
- ๓.๓ ภารกิจสนับสนุน หมายถึง งานด้านธุรการและบริการผู้ปฏิบัติควรเป็นข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ประมาณร้อยละ ๒๕-๕๐ ที่เหลือเป็นพนักงานรายวันหรือจ้างเหมา
๔. จัดทำกรอบอัตราค่าจ้างระยะ ๕ ปี และกรอบอัตราค่าจ้างรายปี
๕. เสนอกรอบอัตราอัตราค่าจ้างที่ทำเสร็จแล้วต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (ก.บ.บ.) และสภามหาวิทยาลัย พิจารณาให้ความเห็นชอบ
๖. เมื่อหน่วยงานได้รับแจ้งมติสภามหาวิทยาลัยที่เห็นชอบกรอบอัตราค่าจ้างแล้ว สามารถดำเนินการบริหารอัตราค่าจ้างได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.บ. กำหนด ตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร

แนวทางการพยากรณ์ความต้องการบุคลากรสายวิชาการ

๑. หน่วยงานที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ให้วิเคราะห์ตามวิธีที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนด

หลักสูตรระดับประถมศึกษา อัตราส่วน ครู : นักเรียน = ๑ : ๒๕

อัตราส่วน จำนวนนักเรียน : ห้อง = ๔๐ : ๑

หลักสูตรระดับมัธยมศึกษา อัตราส่วน ครู : นักเรียน = ๑ : ๒๐

อัตราส่วน จำนวนนักเรียน : ห้อง = ๔๐ : ๑

๒. หน่วยงานที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ให้พิจารณา ดังนี้

๒.๑ เป็นสาขาวิชาที่ทำให้ภาระงานเพิ่มขึ้นตามแผนการผลิตบัณฑิต

๒.๒ เป็นหลักสูตรใหม่ที่ได้รับการอนุมัติแล้วและยังขาดแคลนอัตรากำลัง

๒.๓ เป็นภาระงานเฉพาะสาขาวิชาที่หน่วยงานรับผิดชอบในฐานะเจ้าของหลักสูตร (ยกเว้นวิชาพื้นฐานที่ให้ผู้สอนจากหน่วยงานอื่น ไม่ให้นำภาระงานของผู้สอนจากหน่วยงานอื่นมาคิดรวม)

๒.๔ เป็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรณีจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร

๒.๕ การวิเคราะห์หาอัตรากำลังที่ควรจะมี ให้วิเคราะห์เปรียบเทียบ ๒ วิธี ดังนี้

๑) วิธีของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา พิจารณาจาก

- ภาระงานสอนของอาจารย์ (Teaching Load) โดยมีเกณฑ์ในการคำนวณ ดังนี้

- ๑ ระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า ใช้เกณฑ์ ๑๐ หน่วยชั่วโมง/สัปดาห์/ภาคการศึกษา หรือ ๓๐ ชั่วโมงทำการ (สำหรับการสอนภาคปฏิบัติคิดอัตราส่วน ๑.๕ ชั่วโมงปฏิบัติ = ๑ ชั่วโมงบรรยาย)
- ๑ ระดับบัณฑิตศึกษา ใช้เกณฑ์ ๖ หน่วยชั่วโมง/สัปดาห์/ภาคการศึกษา

- ภาระงานด้านวิจัยและบริการทางวิชาการ กำหนดให้ ๒๐% ของภาระงานสอน

๒) วิธีการวิเคราะห์จำนวนนิสิตเต็มเวลา (FTES : Full Time Equivalent Student) ให้ใช้เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ตาม มคอ.1 ตามเกณฑ์ที่ สกอ. หรือ สมศ. กำหนด หากมีเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพกำหนดไว้ให้วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลประกอบด้วย

แนวทางการพยากรณ์ความต้องการบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ

๑. หน่วยงานพิจารณาปฏิรูปหน่วยงาน โดยการปรับลดขั้นตอนการดำเนินงาน การนำเทคโนโลยีมาใช้ การปฏิบัติภารกิจแบบบูรณาการ การปรับเปลี่ยนหมุนเวียนหน้าที่การทำงาน การจ้างเหมาเอกชนมาดำเนินการแทน การยุบเลิกงานที่ไม่จำเป็น การยุบรวมหน่วยงานเพื่อลดกำลังคน รวมทั้งเกลี้ยกำลังคนก่อน หากดำเนินการดังกล่าวแล้วยังมีอัตรากำลังไม่เพียงพอกับภาระงาน จึงดำเนินการเสนอขออัตรากำลังเพิ่มเติม
๒. การกำหนดชื่อตำแหน่งให้พิจารณาหน้าที่ความรับผิดชอบและลักษณะงานที่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และให้เสนอขอในตำแหน่งระดับปฏิบัติงาน (กรณีตำแหน่งต่ำกว่าปริญญา) และระดับปฏิบัติการ (กรณีตำแหน่งปริญญาตรีขึ้นไป)
๓. การวิเคราะห์หาอัตรากำลังที่ควรจะมี ให้วิเคราะห์เปรียบเทียบ ๒ วิธี ดังนี้
 - ๓.๑ วิธีของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (รายละเอียดตามหนังสือที่ ศธ ๐๕๐๙(๒)/ว๑๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐) โดยการวิเคราะห์กระบวนการและเวลาที่ใช้ (FTE: Full Time Equivalent) คิดปริมาณงานรวมใน ๑ ปี และกำหนดให้ ๑ ตำแหน่ง มีภาระงานไม่น้อยกว่า ๓๕ ชั่วโมงทำการ/สัปดาห์ หรือ ๒๓๐ วัน/ปี
 - ๓.๒ วิธีวิเคราะห์อัตราส่วนกำลังคนหรือเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ
 - ๑) หน่วยงานที่ให้บริการด้านการรักษาพยาบาลให้ใช้เกณฑ์ตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด หากมีเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพกำหนดไว้ให้วิเคราะห์เปรียบเทียบด้วย
 - ๒) หน่วยงานที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา ให้ใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ตามที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนด ให้มีจำนวนประมาณร้อยละ ๑๐ ของจำนวนบุคลากรสายวิชาการ
 - ๓) ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการ ให้พิจารณาจากจำนวนห้อง ลักษณะการใช้ห้อง อุปกรณ์และประเภทเครื่องมือของห้องปฏิบัติการ ว่ามีความจำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงานหรือไม่ โดยมีแนวทางการวิเคราะห์ ดังนี้
 - กรณีที่มีการใช้ห้องอย่างสม่ำเสมอ ให้กำหนดตำแหน่งเป็นอัตราขั้นพื้นฐานดังนี้
 - * ตำแหน่งที่บรรจุจากวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป เช่น นักวิทยาศาสตร์ ๑ ตำแหน่ง
 - * ตำแหน่งที่บรรจุจากวุฒิมัธยมศึกษา เช่น ผู้ปฏิบัติงานวิทยาศาสตร์ ๑ ตำแหน่ง
 - กรณีที่มีห้องปฏิบัติการหลายห้อง ควรพิจารณาข้อมูลจำนวนชั่วโมงที่ใช้งานในห้องปฏิบัติการต่อสัปดาห์ หากไม่ได้มีการใช้งานตลอดเวลา (อาจรับภาระงานได้มากกว่า ๑ ห้อง)
 - กรณีห้องปฏิบัติการบางห้องต้องใช้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ อาจจำเป็นต้องกำหนดให้มีนักวิทยาศาสตร์หรือผู้ปฏิบัติงานวิทยาศาสตร์ ตลอดระยะเวลาที่มีการใช้ห้องปฏิบัติการ (เพื่อมิให้เกิดความเสียหายหรือมีอันตรายต่อนิสิต)
 - ๔) ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานด้านวิจัย ให้พิจารณาจากแผนงานวิจัยของหน่วยงาน โดยเป็นสาขาวิจัยหลักที่ต้องดำเนินการและผ่านความเห็นชอบของมหาวิทยาลัย แต่ละกลุ่มสาขาวิจัย จะให้ตำแหน่งที่รับผิดชอบในลักษณะเป็นทีม ทีมละ ๓ อัตรา (ควรมีนักวิจัยไม่น้อยกว่า ๒ อัตรา)

วิธีการวิเคราะห์ตามวิธีของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)

๑. เกณฑ์มาตรฐานอัตรากำลังบุคลากรสายวิชาการ สอนในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา กรณีที่มีนักเรียน ๑๒๑ คน ขึ้นไป

๑.๑ ระดับก่อนประถมศึกษา

$$X = \frac{\frac{na}{b} + \frac{Y}{b}}{2}$$

X = จำนวนอาจารย์ Y = จำนวนนักเรียน n = จำนวนห้องเรียน

a = จำนวนนักเรียน : ห้องเรียน = ๓๐ : ๑ b = จำนวนนักเรียน : อาจารย์ = ๒๕ : ๑

๑.๒ ระดับประถมศึกษา

$$X = \frac{\frac{na}{b} + \frac{Y}{b}}{2}$$

X = จำนวนอาจารย์ Y = จำนวนนักเรียน n = จำนวนห้องเรียน

a = จำนวนนักเรียน : ห้องเรียน = ๔๐ : ๑ b = จำนวนนักเรียน : อาจารย์ = ๒๕ : ๑

๑.๓ ระดับมัธยมศึกษา

$$X = \frac{na}{b}$$

X = จำนวนอาจารย์ n = จำนวนห้องเรียน

a = จำนวนนักเรียน : ห้องเรียน = ๔๐ : ๑ b = จำนวนนักเรียน : อาจารย์ = ๒๐ : ๑

- เงื่อนไข
- การคิดจำนวนห้องเรียนแต่ละชั้นหากมีเศษตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไปให้เพิ่มอีก ๑ ห้อง
 - การคิดจำนวนครูให้บิดเศษส่วนตามหลักคณิตศาสตร์

๒. เกณฑ์มาตรฐานอัตรากำลังบุคลากรสายวิชาการสายงานบริหารในสถานศึกษา

๒.๑ จำนวนนักเรียน ๓๖๐-๗๑๙	มีผู้บริหาร ๑	ผู้ช่วย ๑ ตำแหน่ง
๒.๑ จำนวนนักเรียน ๗๒๐-๑,๐๗๙	มีผู้บริหาร ๑	ผู้ช่วย ๒ ตำแหน่ง
๒.๑ จำนวนนักเรียน ๑,๐๘๐-๑,๖๗๙	มีผู้บริหาร ๑	ผู้ช่วย ๓ ตำแหน่ง
๒.๑ จำนวนนักเรียน ๑,๖๘๐ ขึ้นไป	มีผู้บริหาร ๑	ผู้ช่วย ๔ ตำแหน่ง

หมายเหตุ: ๑) กำหนดให้ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร ปฏิบัติการสอนไม่น้อยกว่า สัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง

๒) เมื่อได้อัตรากำลังบุคลากรสายวิชาการตามข้อ ๑ แล้ว ให้นำจำนวนผู้บริหาร - ผู้ช่วยผู้บริหาร มาบรวมนักจะได้ได้อัตรากำลังบุคลากรสายวิชาการ

๓. เกณฑ์มาตรฐานอัตรากำลังบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ประมาณร้อยละ ๑๐ ของจำนวนบุคลากรสายวิชาการ โดยพิจารณาความจำเป็น ดังนี้

(๑) โภชนาการ	(๒) อนามัยโรงเรียน	(๓) บรรณารักษ์	(๔) การเงิน
(๕) ธุรการ	(๖) บันทึกข้อมูล	(๗) โสติดทัศนศึกษา	(๘) คอมพิวเตอร์
(๙) ทะเบียนวัดผล	(๑๐) พัสดุ	(๑๑) แนะแนว	

วิธีการวิเคราะห์ตามวิธีการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ ศธ ๐๕๐๙(๒)/ว๑๕ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐)

สายวิชาการ

๑. เกณฑ์การคำนวณภาระงานสอนของอาจารย์ (Teaching Load)

๑.๑ ระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า ใช้เกณฑ์ ๑๐ หน่วยชั่วโมง/สัปดาห์/ภาคการศึกษา/อาจารย์ ๑ ตำแหน่ง หรือ ๓๐ ชั่วโมงทำการ

๑.๒ สอนระดับบัณฑิตศึกษาใช้เกณฑ์ ๖ หน่วยชั่วโมง/สัปดาห์

๒. การคิดภาระงานสอน

๒.๑ การสอนภาคบรรยาย ๑ ชั่วโมงบรรยาย = ๑ ชั่วโมงทำการ

๒.๒ การสอนภาคปฏิบัติการ ๑.๕ ชั่วโมงปฏิบัติการ = ๑ ชั่วโมงบรรยาย

โดยในแต่ละรายวิชา สามารถคำนวณหาจำนวนชั่วโมงบรรยาย/สัปดาห์ และจำนวนชั่วโมงปฏิบัติการ/สัปดาห์ ได้ดังนี้

จำนวนชั่วโมงสอนบรรยาย/สัปดาห์ (แต่ละรายวิชา)

$$= \text{ชั่วโมงบรรยาย/สัปดาห์ของวิชานั้น} \times \text{จำนวนกลุ่ม}$$

จำนวนชั่วโมงสอนปฏิบัติการ/สัปดาห์ (แต่ละรายวิชา)

$$= \text{ชั่วโมงปฏิบัติการ/สัปดาห์ของวิชานั้น} \times \text{จำนวนกลุ่ม} \times \text{จำนวนอาจารย์ผู้สอน}$$

สายสนับสนุนวิชาการ

การคาดคะเนอัตรากำลังโดยการวิเคราะห์ปริมาณงาน (Work load analysis) เป็นเทคนิคที่พิจารณาปริมาณงานที่จะทำในอนาคต โดยพิจารณาจากแผนงานของหน่วยงานเป็นเกณฑ์ เช่น แผนการผลิต แผนการจัดซื้อ แผนกำลังคน รวมถึงแผนปฏิบัติการอื่น ๆ แผนงานเหล่านี้จะต้องกำหนดปริมาณงานที่จะต้องทำ เช่น จำนวนชิ้น จำนวนกล่อง จำนวนชั่วโมง เป็นต้น จากนั้นจะนำปริมาณงานมาคำนวณหาปริมาณกำลังคนที่ต้องการในอนาคตได้ โดยใช้สูตรสมการพื้นฐานดังนี้

$$\text{จำนวนกำลังคนที่ต้องการ} = (\text{ปริมาณงานทั้งปี} \times \text{เวลามาตรฐานที่ทำงาน ๑ ชิ้น}) / \text{เวลาที่ทำงานต่อคนต่อปี}$$

วิธีการวิเคราะห์จำนวนนิสิตเต็มเวลา (FTES : Full Time Equivalent Student)

๑. วิเคราะห์จำนวนหน่วยกิตนิสิต (SCH)

๑.๑ หากจำนวนหน่วยกิตนิสิตในแต่ละรายวิชา ให้นำจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในแต่ละรายวิชา คูณกับจำนวนหน่วยกิตที่นิสิตลงทะเบียนในแต่ละรายวิชา จะได้ค่าจำนวนหน่วยกิตนิสิตของแต่ละรายวิชา ที่นิสิตคณะต่างๆ มาลงทะเบียนเรียน

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ $SCH_i = C_i S_i$

เมื่อ

SCH_i = จำนวนหน่วยกิตนิสิตในรายวิชาที่ i

C_i = จำนวนหน่วยกิตที่นิสิตลงทะเบียนในรายวิชาที่ i

S_i = จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่ i

i = รายวิชาที่ i

๑.๒ หาผลรวมของจำนวนหน่วยกิตนิสิตในแต่ละรายวิชา โดยแยกตามระดับการศึกษา

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ $SCH_{total} = \sum_{i=1}^n C_i S_i$

เมื่อ

SCH_{total} = ผลรวมของจำนวนหน่วยกิตนิสิต

C_i = จำนวนหน่วยกิตที่นิสิตลงทะเบียนในรายวิชาที่ i

S_i = จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาที่ i

i = รายวิชาที่ i

n = จำนวนรายวิชาทั้งหมด

๒. วิเคราะห์จำนวนนิสิตเต็มเวลา (FTES)

ให้นำผลรวมของจำนวน หน่วยกิตนิสิตในระดับปริญญาตรี ทหารด้วย "ค่าคงที่" ตามระดับ การศึกษา โดยที่

$$\begin{aligned} \text{- ระดับปริญญาตรี} \quad FTES_{\text{totle}} &= \frac{SCH_{\text{totle}}}{18} = \sum_{i=1}^n \frac{SCH_i}{18} \quad \text{ต่อภาคการศึกษา} \\ \text{หรือ} \quad FTES_{\text{totle}} &= \frac{SCH_{\text{totle}}}{36} = \sum_{i=1}^n \frac{SCH_i}{36} \quad \text{ต่อปีการศึกษา} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{- ระดับบัณฑิตศึกษา} \quad FTES_{\text{totle}} &= \frac{SCH_{\text{totle}}}{12} = \sum_{i=1}^n \frac{SCH_i}{12} \quad \text{ต่อภาคการศึกษา} \\ \text{หรือ} \quad FTES_{\text{totle}} &= \frac{SCH_{\text{totle}}}{24} = \sum_{i=1}^n \frac{SCH_i}{24} \quad \text{ต่อปีการศึกษา} \end{aligned}$$

เมื่อ

$FTES_{\text{totle}}$ = ผลรวมของจำนวนนิสิตเต็มเวลา

$\sum_{i=1}^n SCH_i$ = จำนวนหน่วยกิตนิสิตในรายวิชาที่ i

i = รายวิชาที่ i

n = จำนวนรายวิชาทั้งหมด

๓. การปรับจำนวนในระหว่างปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ให้มีการปรับค่าจำนวนนิสิตเต็มเวลา เทียบเท่าในระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นระดับปริญญาตรี เพื่อนำมารวมคำนวณหาสัดส่วนจำนวนนิสิต เต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ

๑. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
๒. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (๒ x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
๓. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (๑.๘ x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

๔. สัดส่วนจำนวนนิสิตเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำแยกตามกลุ่มสาขา ดังนี้

สาขาวิชา	สัดส่วนจำนวนนิสิตเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ
๑. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๘ : ๑
๒. วิทยาศาสตร์กายภาพ	๒๐ : ๑
๓. วิศวกรรมศาสตร์	๒๐ : ๑
๔. สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง	๘ : ๑
๕. เกษตร ป่าไม้และประมง	๒๐ : ๑
๖. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	๒๕ : ๑
๗. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	๓๐ : ๑
๘. ศิลปกรรมศาสตร์ วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์	๘ : ๑
๙. สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	๒๕ : ๑

ที่มา : คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา ๒๕๕๗

๕. จำนวนอาจารย์ที่ควรมี

= จำนวนนิสิตเต็มเวลา (FTES) หารด้วยสัดส่วนจำนวนนิสิตเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำ

ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์อัตรากำลังที่ควรจะมีของบุคลากรสายวิชาการ
หน่วยงานที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา

๑. ข้อมูลบุคลากรสายวิชาการ ได้แก่ จำนวน ตำแหน่งทางวิชาการ เกษียณอายุราชการ
 ๒. ข้อมูลนักเรียน ได้แก่ จำนวนนักเรียน แผนการรับและจำนวนรับจริง
 ๓. ข้อมูลหลักสูตรและการเรียนการสอน ได้แก่ จำนวนห้องเรียน รายวิชา หน่วยกิต เป็นต้น
- หน่วยงานที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า

๑. การวิเคราะห์อัตรากำลังที่ควรจะมี โดยใช้วิธีการพยากรณ์จำนวนนิสิตเต็มเวลา (FTES : Full Time Equivalent Student) และจำนวนชั่วโมงสอนตามวิธีการของ สกอ. ตามโครงสร้างหลักสูตรและแผนการเรียน
 - ๑.๑ ข้อมูลตามโครงสร้างหลักสูตรและแผนการเรียน ได้แก่ รายวิชา จำนวนหน่วยกิต จำนวนนิสิต จำนวนกลุ่ม จำนวนอาจารย์ที่รับผิดชอบรายวิชา
 - ๑.๒ จำนวนอาจารย์ประจำที่ใช้คำนวณ ได้แก่ ตำแหน่งวิชาการ (ข้าราชการ พนักงานเงินแผ่นดิน เงินรายได้) ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา (ปฏิบัติงานสอน) รวมที่อยู่ระหว่างลาศึกษาต่อ
๒. ข้อมูลหลักสูตร ได้แก่ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร หลักสูตรปัจจุบัน หลักสูตรที่คาดว่าจะเปิด หลักสูตรที่จะยุบ/ยกเลิก สถานะภาพของหลักสูตร (กองบริการการศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูล)
๓. ข้อมูลอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร ได้แก่ จำนวน คุณวุฒิ แผนการจัดการ/แผนการพัฒนาอาจารย์ในหน่วยงานให้มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร (กองบริการการศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูล)
๔. เป้าหมายการผลิตบัณฑิต/แผนการรับนิสิต (กองบริการการศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูล)
๕. แนวโน้มการเกษียณอายุราชการในอีก ๕ ปี ข้างหน้า (กองบริการการศึกษาและกองการเจ้าหน้าที่เป็นผู้ให้ข้อมูล)
๖. จำนวนนักเรียนทุนของแต่ละหลักสูตร/สาขาวิชาที่มีอยู่
๗. เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา เช่น สัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการ (กองบริการการศึกษาและฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา เป็นผู้ให้ข้อมูล)
๘. เหตุผลความจำเป็นทางวิชาการอื่นๆ

หลักเกณฑ์การวิเคราะห์อัตรากำลังที่ควรจะมีของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ

๑. หลักเกณฑ์การกำหนดอัตรากำลังข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สายสนับสนุน
๒. การวิเคราะห์อัตรากำลังโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ
๓. การวิเคราะห์อัตรากำลังโดยใช้วิธีที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนด กรณีโรงเรียนสาธิต
๔. การวิเคราะห์อัตรากำลังโดยใช้วิธีที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด กรณีโรงพยาบาล
๕. แนวโน้มการเกษียณอายุราชการในอีก ๕ ปี ข้างหน้า
๖. เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา
๗. เหตุผลความจำเป็นอื่นๆ เช่น รองรับการขยายหน่วยงาน เป็นต้น